

צעין חיים

מתנחתן של רבי חיים הכהן פרחיה זי"ע "החלבן"

הקריאה בעלון זה לעילוי השכינה הקדושה ולהקל צערה. לעילוי כל נשמות ישראל שנפטרו מן העולם. גאולה, ישועה, רפואה והצלחה לכלל נשמות ישראל ברוחניות ובגשמיות. גילוי משיח צדקנו ברחמים ובנין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן כ"ר.

מתוך ספרי הרב 'טללי חיים'

פרשת וילך

דרישה מכח המציאה

האם בכוחו לעורר את מלך מלכים המלכים הקב"ה לעמוד מכיסא דין ולשבת על כיסא הרחמים?? הלא זה דבר קשה יותר מלהזיז את כל כדור הארץ! אין לנו שום תפיסה במרומי האצילות העליונה, במידות הנשגבות והאין סופיות, ובדרך ההשפעה עליהן! כל עבודת ה' היא בלתי אפשרית. איך אדם יכול להשכיל מה זה הדיבור עם ה', מה זו הפעולה של המצוות? אפילו באפס קצהו אי אפשר לגעת.

'כל מעשינו פעלת לנו'

באמת, נכון הדבר. אנחנו לא פונים לה' ולא דורשים את ה' ולא עובדים אותו, אלא רק מכוח העובדה שהוא יתברך ציווה אותנו, ומכוח העובדה שהוא נמצא בעצם הדרישה ובעצם הקריאה, והוא נוסך בנו את הכוחות לפעולות האלו. אנחנו מעצמנו לא עושים מאומה. כדי לדרוש את ה' - צריך שהוא בעצמו יהיה מצוי, אחרת אי אפשר לדרוש אותו. כך, בתוך הדרישה שלנו צריכה להיות ההכרה העמוקה, שאלמלא שה' יתברך נמצא אתנו בתפילה - אין אנו מסוגלים להתפלל. בלי שה' נמצא עימנו בתקיעת שופר, לא יכולנו לתקוע, וכן לגבי כל המצוות כולם. אדם היודע שה' יתברך נמצא איתו בתפילה - התפילה שלו עושה גדולות ונצורות.

עבודת ה' נעלמת מאיתנו לגמרי. משל לאדם שמחפש במדבר סהרה בורג של משקפיים שנפל שם לפני אלפי שנים ואין הוא יודע מיקומו בכל המדבר הגדול. הלא מלכתחילה הוא כבר מיואש לגמרי. מספיק שיחפש שני צעדים, כדי שירגיש כמה זה מגוון. כשאדם יודע שאין לו סיכוי, גם אין לו כוח לחפש. כך, מה זה יעזור שנחפש? מה זה יעזור שנתקע בשופר, שכל העולמות העליונים צריכים להתמלא באור. הלא אנחנו לא מבינים מאומה

שאנו מדברים עם בן אדם, אנו מרגישים בצורה ברורה את נוכחותו, וממילא הדיבור נעשה מלא מציאות והרגשה. אך כשאנו משקיעים את עצמנו בעבודת ה' - הרי שההתרחשות האמיתית נסתרת מאיתנו, רב הנסתר על הנגלה לאין ערוך ולאין שיעור. דבר זה מסתיר לנו את הכוחות שלנו בעבודת ה'.

לא זו בלבד. אנחנו מרגישים שהתפילה מוטלת עלינו, ומוטל עלינו לא רק להתפלל, אלא לכלול בפנים את התחושה שאנו מדברים עם ה' ולהיות מלאי אור מכוח העמידה הזאת. ממילא אנחנו תמיד מרגישים שכמעט תשעים ותשעה אחוזים מהתפילות שלנו הן תפילות שאינן מוצלחות. ממילא אנו מרגישים שעבודת ה' שלנו חלשה ומדולדלת. למשל, הנה, עברנו את תקיעת שופר, עוד מעט ניכנס ליום כיפור - האם היה משהו פעם אחת בחייו עמד ואמר: 'אה, השגתי את האורות שהאירו באותו יום, תפשתי אותם, הכלתי אותם?! אם אדם מסתכל אחורה על ראש השנה, יכול לומר לעצמו - 'היה מאיר, עמוק, מעורר. אך כל העולמות הגדולים שעליהם כתוב בספרים שנפתחים בתקיעת שופר - וכי הייתי שם?', מה כבר השגנו מתקיעת שופר? אפס אפס קצהו ביחס למה שנפעל באמת במרומי העולמות.

הנה, יש כאן הבנה עמוקה מאוד של "דרשו ה' בהמצאו". אנחנו מבינים שבאמת אי אפשר לעבוד את ה'. באמת אי אפשר לא רק להשיג ולפעול את כל הפעולות שגנוזות בעבודת ה', אלא אי אפשר כלל לתקוע בשופר, אי אפשר לדרוש את ה', אי אפשר לקרוא לה', כל עבודת ה' היא בלתי אפשרית. הלא מי זה האדם? האם בכוחו לפנות מעצמו למלכו של עולם?

דרשו ה' - אך ורק מכוח הימצאו
באופן עמוק יותר אפשר להבין את הפסוק "דרשו ה' בהמצאו, קראוהו בהיותו קרוב", בא ללמד אותנו מאין אנחנו יונקים את הכוחות לדרוש את ה' ולפנות אליו. שהנה, באופן טבעי אנחנו מרגישים שכשאנו דורשים וקוראים - זו פעולה שבאה מיוזמתנו. אני דורש את ה', אני מבקש את ה'. אומר לנו הנביא, כל היכולת שלך לדרוש את ה' - אפשרית רק משום שהוא יתברך נמצא. היכולת שלך לקרוא לה' - משום שהוא קרוב. הוא נוסך בך את הכוחות להיות דורש וקורא ומחפש. נבאר את הדברים:

הקב"ה הוא אין סוף, בלתי נתפס, נעלם, נסתר. בכלל זאת, גם כל המשכת אורותיו העליונים במרומי שמים, הנה אלו דברים שאין להם שיעור, אין לנו אפילו קצה קטן של השגה ברום גובהם ועוצם היקפם. נמצא, שעבודת ה' שייכת למרומים עליונים מאוד, הרבה הרבה מעבר להשגתנו. הלא עבודה צורך גבוה היא, ופועלת ברום שמיא. אכן, פעמים רבות איננו מעריכים את מה שאנו עושים, כי איננו מבינים מה זה פועל ועושה. ובאמת זהו אחד הדברים המקשים ביותר על עבודת ה'. אדם עומד בתפילה ומדבר עם ה', הוא אינו מרגיש כל כך את הדיבור עם ה' יתברך, אינו מרגיש שעומד ומדבר עם מלכו של עולם ממש, כמו שהרמח"ל אומר במסילת ישרים (פרק יט). כך, אם היה מצטייר בלבנו בצורה חזקה כל כך שאנו ממש מדברים עם ה' יתברך בעצמו, איזו עוצמה היתה בתפילה שלנו, איזה כוח פעולה, איזו אמונה גדולה היתה בתפילה! אך לצערנו איננו מאמינים מספיק בכוחה של התפילה. מדוע? כי היא נסתרת מבינתנו, נעלמת מאתנו. בשעה

זמני השבת

הדלקת נרות:

ירושלים 17:54
לנוהגים 40 דקות
תל אביב 18:13
חיפה 18:14
ב"ש 18:14

צאת השבת:

ירושלים 19:04
תל אביב 19:02
חיפה 19:03
ב"ש 19:04

ר"ת 19:48

המשך בעמוד האחרון

יום הכיפורים

שאלות ששאל הרה"צ
רבי יהודה שיינפלד שליט"א
את החלק הקדוש

✧ איך מברכים ביו"כ - בא"י מלך מוחל וסולח לעווננו כו' והרי עפ"י הלכה אסור לברך על דבר שאינו בידו ולא ברשותו.

תשובה: אחר שהובטחנו ע"י הנביאים שהקב"ה יסלח, שפיר אפשר לברך, אמנם ההבטחה רק שיגיע לתחתית סולם התשובה, אבל להגיע לראשו - לכבס הלבוש המלוכלך עד שיהי' כמו חדש, זה קשה מאד... ואין סוף לעומק הסליחה ולעומק התשובה שצריך. ומאידך כל פעולה של עזיבת החטא גורמת תיקון כלשהו.

✧ האם ביו"כ שחל בימות החול מכוונים מרגלאן דשבת או מרגלאן דיו"ט.

תשובה: כיון שנקרא שבת שבתון מכוונים שניהם (כנדפס בסידור נה"ש).

✧ מה התיקון למי שנשטמא לאונסו ביו"כ.

תשובה: שיצום יו"כ כל השנה.

✧ איתא בעו"ת דאיסור מנעל דיו"כ דוקא עור, כמו כתנות עור דאדה"ר. האם נלמד מזה דכל השנה יש לנעול דוקא נעלי עור.

תשובה: כן.

✧ א"כ נוסף ונחדש דאם רוב העולם לא ינעלו יותר נעלי עור יתבטל סוד הברכה. (שעשה לי כל צרכי) (כמו בת"ב ויו"כ).

תשובה: נכון.

✧ מבואר בשעה"כ דביו"כ אין שפע אכילה, א"כ מהיכן מקבלים חולה וקטן.

תשובה: כיון שאינם מצווים אצלם האכילה רק לגוף.

✧ חולה שאסור לצום ביו"כ, האם בעיו"כ יאכל כיום רגיל, דאינו צריך לתקן הכלים דיו"כ, או"ד אכילה דיו"כ של אונס מחלה אינה אכילה שמתקנת הכלים ולכן גם הוא יאכל כפול בעיו"כ.

תשובה: המצוה לאכול בעיו"כ היא מצוה בפ"ע ונחשב כאילו התענה תשיעי ועשירי משום עצם האכילה בו, (ונחשב

כתענית ב' ימים רצופים) ולכן גם חולה יאכל בו כפול. (דהאכילה בתשיעי מתקנת ודאי יותר מהאכילה בעשירי).

✧ למה צריך שעיר לעזאזל ביו"כ, הא אין מקטרג ביו"כ.

תשובה: כיון שנותנים לו שעיר, בטל המקטרג. ובזה"ז שאין שעיר, הוידוי במקום השעיר.

✧ האם יו"כ פוטר מפ"ד תעניות עכ"פ לשוגג או אנוס.

תשובה: כן, ויותר מזה, דבנעילה מגיעים למצב של אדה"ר קודם החטא (לכן יש להתחזק מאד בנעילה). ומה שעושים אח"כ בחורף תיקון שובב"ם, כי אחר יו"כ חוזרים ופוגמים רח"ל.

✧ מש"כ האריז"ל דמי שנשמתו טובה בוכה מאליו בתפילות דימים נוראים, האם ביו"כ הכוונה שבוכה בוידי דוקא, או גם בנוסח התפילה הקבוע או בעבודה דכה"ג.

תשובה: מי שתיקן העוונות לפני יו"כ, אין ענין לבכות בוידי, רק עיקר הבכי אצלו יהי' בנוסח הקבוע או בעבודה דכה"ג.

✧ האם ביו"כ אומרים וידוי לפני השינה, והאם אחר התהלים יכל לומר הנוסח דחול.

תשובה: כיון שהתחילו ערבית בסליחות, ממשיכים כל הוידוים כחול - אפי' לפני השינה ואחר התהלים.

✧ הגומר ביו"כ ב' או ג' פעמים התהלים, נחשב המניין רק משעה שקם משינת הקבע דלילה, דמה שקרא לפני השינה לא מצטרף עם מה שקרא אח"כ.

✧ מש"כ בסוף שער היחודים בביאור זדונות נעשין כזכויות - שמוציא כל הקדושה שבלעה הקלי', האם הכוונה דרק זה הענין, או גם כפשוטו, שהעבירה עצמה נעשית זכות.

תשובה: תחילה מוציא הניצו', ואח"כ יכל לזכות שהעבירה עצמה תהפך לזכות

(כדאיתא בסה"ק הענין בזה).

✧ מבואר בשער הגלגולים כ"ב דעלית החי למדבר בחדשים כסלו - אדר (אבל בחדשים אב - חשון עלית דומם לצומח) נמצא דבתשרי אין עלי' של החי למדבר, והרי ידוע המעשה מהבעש"ט שאמר על התבו"ש שבא בגלגול על שהטריף עוף של כפרות שרצתה לאכול אלמנה בסעודה מפסקת, והיתה מגולגלת בו נשמה כו' (ואף שנתן לה עוף אחר מביתו, מ"מ העוף של הכפרות לא קבל תקונו).

תשובה: עיו"כ זמן מיוחד שאפשר להעלות בו מחי למדבר ג"כ, וכן הוש"ר, וכן שבועות בין בסעודת הלילה (דשבועות) בין בסעודת היום.

✧ יו"כ שחל בשבת, האם קוראים שה"ש לפני ערבית.

תשובה: כן. והוא סגולה גדולה, ואם לא הספיק, יכל לקרוא בבקר.

✧ יו"כ שחל בשבת, האם לכוין המרגלאן דשבת גם בנעילה.

תשובה: לא. (דהנעילה לא מצד השבת).

✧ בהפסקה ביו"כ (בין מוסף למנחה) האם עדיף לומר פעם ב' את התהלים (למי שאמר פ"א לפני התפילה) או שבמקום לומר פעם ב', עדיף שיקרא אד"ז או ילמד יומא, או יאמר המעמדות וח"י פרקי משנה.

תשובה: עדיף לגמור התהלים פעם ב' שיהי' ביחד כפ"ר מזמורים דמסוגל מאד לתיקון הברית, ועיקר ענין יו"כ לתיקון הברית, והמעמדות וכו' ישלים בערב.

✧ מדוע אין אומרים ואני תפילתי במנחה דיו"כ שחל בשבת (כמפורש בשו"ע דאין אומרים, והטעמים שנתנו הקדמונים הם ע"ד הפשט ואינם מספיקים כלל עפ"י סוד).

תשובה: אדרבה, מנהיגו לאומרו ג"פ. (אמנם בסידור ר"ש מרשקוב כ' דכיון דעיקר עת הרצון ביו"כ הוא בנעילה, לא אומרים זה במנחה).

איבוד הכעס

סיפר רבי מוישה טייטלבוים בנו של האדמו"ר מסאסוב שהחלבן הקדוש הורה לו מיד לאחר החתונה להניח תפילין דרבנו תם סמוך לתפילין דרשי בבוקר.

באחד הפעמים הוא פספס ולקח את התפילין של רבנו תם איתו לצפון ובדרך נסיעתו הגיע איתם לצפת ושכח אותם בצפת. וכשהגיע חזרה לירושלים ושם לב לזה נצבט ליבו מדוע לא הקשבתי לחלבן והייתי מניחם מיד בבוקר וחוסך את העוגמת נפש.

למחרת, החליט שהוא נוסע לצפת להביא את התפילין אבל הדרך שהוא עבר הייתה קשה מנשוא, האוטובוס לצפת אחר בשעה, והוא הגיע לדרך יריחו הלך המנוע וחיכו לאוטובוס אחר במשך שעה כדי להמשיך איתו את דרכם.

ושבו לאחר נסיעה קצרה עצר אותם הצבא ולא נתן להם להתקדם בגלל סיבות אלו ואחרות והוא כבר חשב

סיפור על קדושת החלבן

שהוא הולך להשתגע כבר כמעט עברו חמש שעות מאז שהוא יצא לדרך והוא לא מתקדם ומרוב צערו וכעסו התחיל לתלוש את הספוג של המושבים של האוטובוס.

לאחר זמן מה השתחרר העניין הגיע לצפת לקח את התפילין וחזר לביתו למחרת הוא מתקשר למחלבה לחלבן הקדוש ורבי חיים הכהן צועק עליו בטלפון מה עשית? מה עשית?

היה לו קשה מאוד להכיל את זה לא מספיק כל התיקונים שעברתי אתמול כל הנסיעה הקשה והמפרכת עוד לקבל צעקות?

אז הוא שאל את החלבן הקדוש מה עשיתי? מה חטאתי? אמר לו החלבן הקדוש וכולנו צריכים לשמוע זה טוב טוב.

דע לך רבי מוישה שבדרך נסיעתך היכן שהצבא עצר אותכם היה שמה ניצוץ מנשמתך שהמתין מששת ימי בראשית

מתלמידו ר' נחמן מעודד הי"ו

שתתקן אותו ואתה בכעסך לא רק שלא תיקנת אותו אלא עוד הפלת אותו למטה, ואז גער בו החלבן ואמר לו מה אין לך אמונה? אין אלוקים? רק איחור באוטובוס ואתה מאבד את הראש? אתה מתחיל לכעוס? מה קרה לך? כמה איבדת בכעסך!

רואים מכאן דבר עצום! שפעמים שבא ניסיון של כעס לאדם זהו במקום שיכול לתקן תיקון גדול ששייך לנשמתו והיצר הרע רואה את זה ורוצה להכשיל אותו בכעס שיאבד את הכל כמה צריך לתת את הדעת אפילו שאתה כרגע עובר רגעים קשים שמאיימים להוציא אותך מדעתך עצור וחשוב מה אתה הולך להפסיד בכעס הזה יכול להיות שיש איזה ניצוץ שאתה צריך לברר אותו עכשיו דווקא והוא מחכה לך מששת ימי בראשית ותזכה להשתלמות נפלאה בעבודת השם ובכעס אחד אתה יכול להרוס הכל השם יזכנו לשמור על ישוב הדעת בכל המצבים.

עתידות ביהדות

יש שאלה חמורה, מה ההבדל בין מעוננים וקוסמים אצל הגויים לבין הנביאים אצל ישראל.

האם הנביאים באו למלא בקדושה את מקומם של המעוננים והקוסמים? הרי התורה שללה מכל וכל כשהיא אמרה לנו תמים תהיה עם השם אלוקים אל תחקור אחר העתידות. אז מה ההבדל אם אני חוקר אחר העתידות אצל מעוננים וקוסמים או אצל הנביאים?

האם אנחנו באים לצדיק כדי שיגלה לנו מה יהיה בעתידנו הרי התורה שללה את זה.

וכמו שפעם אחת כששאלתי את

החיזוק היומי

החלבן הקדוש מתי אני אתחתן? והוא גער בי ואמר, תדע לך שאני מנסה לקרב לך את זיווגך ואתה עם השאלות שלך מרחיק אותה.

כלומר כל שאלה על העתיד הרחיקה את הזיווג כי זה לא רצון השם. רצונו שנהיה בטוחים וסמוכים על שולחנו. רגועים ושלווים וסומכים עליו בעיניים עצומות.

ונחזור לשאלתנו אם כך מדוע אנחנו נצרכים לנביאים ולצדיקים? אלא ההבדל הוא פשוט שהקדוש ברוך הוא שלח לנו נביא הוא לא שלח אותנו כדי שנשאל ממנו עצה על מעשינו או כדי שנבקש ממנו גילוי נסתרות הוא לא

מתלמידו ר' נחמן מעודד הי"ו

בא לספק את רצוננו כדי שנשיג ידיעה שהשם יתברך מנע מאיתנו, השם לא שלח את נביאו או את צדיקו שאנחנו נשמע מפייהם מה שאנחנו רוצים אלא להפך השם שלח את הנביא ואת הצדיק שיגלה לו מה השם רוצה, שאנחנו נדע הנביא והצדיק הוא לא שליחנו, הוא שליח השם. ולא כתוב בפסוק אותו תשאלון, אלא אליו תשמעון. השם יתברך משתמש בנביא ובצדיק להגשמת המטרות שלו בנו וזהו. וזהו מטרות ההתקרבות לצדיק לא שיגלה לי מה העתיד טומן בחובו אלא שיגלה לי מה רצון השם שאעשה אותו בשלמות השם יזכנו אמן כן יהי רצון.

בעל ה"מגן אברהם"

בפשטות: "איני רוצה ליהנות מן התורה בעולם הזה." רק לאחר הפצרות רבות הסכים לקבל את המתנות - אך הקפיד מיד לחלקן לנזקקים בעיר. הוא ראה עצמו כמשרת את הציבור בלבד, ולא כמקבל שכר או טובת הנאה מתוקף תורתו.

סיפור שני: "המלאך בבית העלמין רבי אברהם אבלי נהג מדי לילה לצאת בחשאי לעבר בית העלמין שבקצה העיר. שם, היה יושב ולומד תורה לבדו, עטוף בטלית ותפילין, באור נר קטן. פעם אחת, חכם גדול שהזדמן לעיר, ביקש לדעת מיהו הצדיק המסתורי שנשמע לומד בלילות. כאשר עקב אחריו, ראה את רבי אברהם מתהלך באימה ויראה בין הקברים, קולו עולה בלימוד, ופניו מאירים באור עליון כששאל אותו לפרש מנהגו המיוחד, השיב לו רבי אברהם: "במקום הזה - אין כבוד ואין גאווה. כאן אפשר לדבר עם הקב"ה בלי רעשי העולם." מורשתו עד היום ה"מגן אברהם" נפטר בשנת ה'תמ"ב (1682), ונקבר בעיר קליש. עד היום, פוסקי הלכה מצטטים את דבריו כעמוד תווך בכל נושא שבת, תפילה, ברכות ומועדים. רבים נוהגים לפקוד את קברו ביום ההילולה, ולבקש בזכותו ישועות. דמותו משלבת פסיקה הלכתית ברמה הגבוהה ביותר עם חיים של יראת שמיים, ענווה וחסד. הוא מלמד אותנו שגם פסיקה יכולה להיות מלאה לב, רגש, וקרבה לאלוקים. תורתו מאירה את אורח חיינו - הן בהלכה, והן במוסר ובמידות.

דמותו הקדושה של רבי אברהם אבלי הלוי גומבינר זצ"ל - בעל ה"מגן אברהם" רבי אברהם אבלי הלוי גומבינר היה מגדולי פוסקי ההלכה באשכנז במאה ה-17. הוא נולד בפולין בעיר גומבין (ומכאן שם משפחתו: גומבינר) בשנת ה'ש"צ לערך (1637), ונתעלה בתורה ובקדושה עד שזכה להיחשב לאחד מעמודי ההוראה בדורו. עיקר חייו עבר עליו בעיר קליש, שם שימש כרב ודיין, ונודע גם כצדיק נסתר ובעל מידות תרומיות יצירתו המרכזית - מגן אברהם רבי אברהם גומבינר חיבר את הפירוש הנודע "מגן אברהם" על חלק אורח חיים של ה"שולחן ערוך". חיבורו התקבל בכל תפוצות אשכנז כאחד מהפירושים המרכזיים והסמכותיים ביותר, יחד עם "הטורי זהב" וה"אליה רבה". ה"מגן אברהם" מאופיין בעמקות, בהבנת ההלכה לפרטיה, ובשילוב של עומק למדני יחד עם רגישות למציאות החיים. אך לצד גדולתו ההלכתית, נודע רבי אברהם גם בצדקותו המופלאה ובענוותנותו. להלן שני סיפורים מרגשים מחייו, שמביעים את קדושתו ויראתו הפנימית.

סיפור ראשון: "המתנה שלא נלקחה" פעם אחת, באו אנשי עיר ביום טוב להגיש לרבי אברהם מתנות לחג - אוכל, מגדנות, בגדים, וכל טוב. כבודם של החכמים בא לידי ביטוי גם בכיבודם הגשמי, כפי שהיה מקובל באותם ימים. אך רבי אברהם לא נגע בדבר. כששאלוהו מדוע הוא נמנע מלקבל את המתנות, השיב

המשך מעמוד ראשון

בעולמות העליונים! כל מה שנתפס בכל הגלקסיות במרחק מיליוני שנות אור, זה אפילו לא גרגיר, שבריר של שבריר של שבריר של גרגיר חול, ביחס למדרגה התחתונה של התחתונה והקטנה ביותר של תחילת המדרגות של העולמות העליונים. שלא לדבר על מה שלעילא לעילא מזה. כדברי רבי חיים ויטאל שכל עולם העשיה כולו הוא בקושי גרגיר של חרדל בים של אוקיינוס, ביחס לעולמות העליונים (עץ חיים שער מג). והלא תקיעת השופר שלנו עולה עד אין סוף, עוברת את כל העולמות! מה זה כל העולמות? וכי אנו יודעים משהו בעניינים הנסתרים והעליונים הללו? וכי כשמקובל אמית' מסתכל על כוונות, הוא באמת 'תופס' ומכיל' את כל מה שקורה בעליונים? הלא בררת וברעדה הוא מבין שהוא אוחז בשיפולי דשיפולי דשיפולי גלימת אורו והודו של רבונו של עולם, ובתחינה אומר - 'זה מה שאני עושה, וזה מה שאני יכול, וזה מה שאני מכוון עד כמה ששכלי הדל יכול לתפוס, וזה מה שציווית עלי לעשות ובאתי לעשות רצונך באימה ופחד מול הדר רוממותך, והנני מפיל תחינה שתיקח מנחת, מנחת עני דל, ותעלה אותה למקום הראוי לה, שתפעל את אשר ברצונך תפעל, לנחת רוח לפניך, ביחד עם כל המכוונים כהוגן, ועל דעת תורתנו הקדושה ודעת רבי שמעון בר יוחאי והאר"י הקדוש'. הלא אפילו דוד המלך עליו השלום התפלל ואמר "ומעשה ידינו כוננה עלינו" (תהילים צ ז), לפי שאין אדם שיכול להשיג עומק הסודות והפעולות העליונות של המצוות, כמאמר הזוהר על פסוק זה.

ממילא, איננו יכולים לעשות שום דבר בעבודת ה', בלי להיות מלאים במעמקי הנפש בהכרה העמוקה שה' יתברך - הוא זה שנמצא לנו בתוך הפעולה והדרישה. וכשאנו יודעים בעומק הלב שה' יתברך נמצא אתנו, אין קץ ואין ערוך לגודל פעולותינו ומעשינו.

שיחת חיים בבית אברהם

דיסק אונקי חדש על החלבן הקדוש

רוח הקודש, מופתים, עבודת השם ודברי תורה בשמו.
נמסר על ידי תלמידו ר' נחמן מעודד שליט"א
זמן מהצדקים הרב יהודה שינפילד שליט"א | הרב יחזקאל בינע שליט"א | הרב נדעון רבינו שליט"א

ובמהדורה חדשה זו נוספו:

- 400 סיפורי צדיקים מכל הדורות
- 200 שירים של הרב דוב קוק
- 300 חיזוקים מהחלבן הקדוש
- 300 חיזוקים מהרב נחמן מעודד
- 150 סיפורים המתאימים לילדים
- 150 שאלות ששאלו את החלבן הקדוש בכל הנושאים
- 30 שיעורים מהרב נחמן מעודד מחזקים ביותר
- 30 שיעורים מתורתו של החלבן שנמסרו על ידי תלמידו נחמן מעודד

**הסיפורים מבעידים אש קודש
בלב השומע להתעלות רוחנית ודבקות בה'**

אפשר להשיג בטלפון 055-6706860